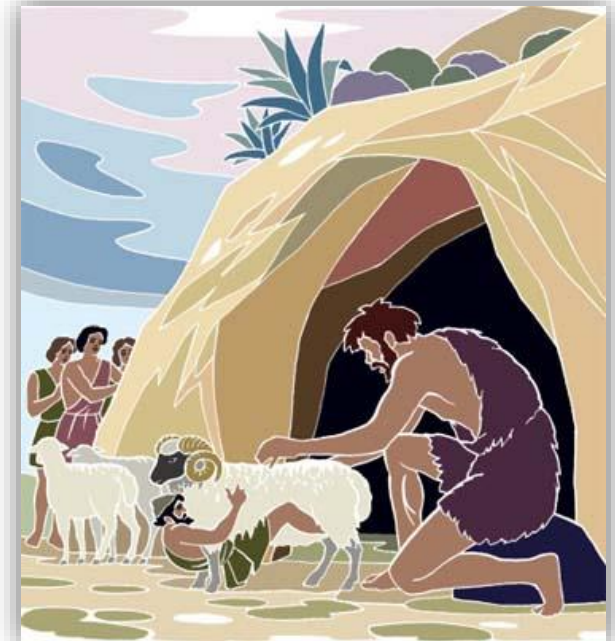
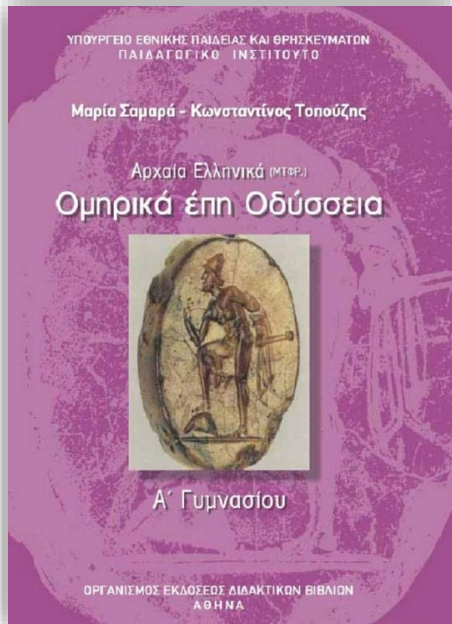

Εργασία στην Οδύσσεια 2017

ΕΥΑ ΓΚΙΟΛΑ Α'1

Περιγραφή:

- Γράφετε το ημερολόγιο του κεντρικού μας ήρωα, του Οδυσσέα ή κάποιου άλλου προσώπου από αυτά που γνωρίσατε μελετώντας την Οδύσσεια (πχ. το ημερολόγιο της Πηνελόπης, του Τηλέμαχου, της Καλυψώς, της Ναυσικάς, του Κύκλωπα, του Αντίνοου, κτλ.). Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματα του αγαπημένου σας ήρωα, ποιες αναμνήσεις τον κατακλύζουν, ποια σχέδια κάνει για το μέλλον, ποιοι είναι οι φόβοι του και ποιες εκμυστηρεύσεις κάνει στο ημερολόγιό του; Φροντίστε το κείμενό σας να είναι εμπνευσμένο και να γίνετε κι εσείς ένας μικρός λογοτέχνης. (Μπορείτε να διανθίσετε την εργασία σας και με φωτογραφικό υλικό).

• Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Ποιος να το πίστευε πως κι άλλη συμφορά μας περίμενε, εμένα και τους συντρόφους μου. Πρόσφατα ξεφύγαμε από το νησί του Κύκλωπα Πολύφημου. Όλα ξεκίνησαν όταν φύγαμε από το νησί των Λωτοφάγων, όπου τα νερά παρέσυραν τα πλοία μας στο νησί των Κυκλώπων. Οι Κύκλωπες είναι τεράστια σε ύψος και δύναμη πλάσματα, τα οποία είναι βοσκοί και συλλέκτες καρπών. Εγώ όμως ήμουν περίεργος να δω αυτόν τον τόπο και αποφάσισα να πάρω μαζί μου δώδεκα συντρόφους για να τον εξερευνήσω. Μετά από ώρα που περιπλανιόμασταν βρεθήκαμε μπροστά σε μια τεράστια σπηλιά. Η σπηλιά αυτή ήταν του Κύκλωπα Πολύφημου, ο οποίος εκείνη τη στιγμή απουσίαζε, έτσι και εγώ αποφάσισα να μπω. Καταραμένη να είναι η στιγμή που αρνήθηκα στους συντρόφους μου να φύγουμε και να επιστρέψουμε στα καράβια μας....

Φέρθηκα σαν μωρός που δεν τους άκουσα και ήθελα να γνωρίσω οπωσδήποτε τον Κύκλωπα, μήπως και είναι φιλόξενος. Αν και πιστεύω πως και αυτοί είχαν την ίδια επιθυμία, γιατί αλλιώς θα είχαν ήδη αποχωρήσει από τον φόβο τους. Ήταν και αυτοί τόσο εντυπωσιασμένοι και θαμπωμένοι όσο και εγώ λόγω της οργάνωσής που επικρατούσε. Επίσης, υπήρχαν παντού τυριά και κατσίκες. Ξαφνικά νιώσαμε το έδαφος να δονείται και τεράστια βήματα να πλησιάζουν προς το μέρος μας. Ήταν ο Κύκλωπας και φαινόταν πιο ψηλός και δυνατός από ό,τι τον είχα φανταστεί. Στην πλάτη του κουβαλούσε ασήκωτο φορτίο με ξεραμένα ξύλα, τα οποία ξεφόρτωσε στη μέση της σπηλιάς, δημιουργώντας έναν δυνατό κρότο. Έτσι, αφού τελείωσε τις δουλειές του, άρχισε να μας ρωτά την ταυτότητα μας.

Εγώ του απάντησα με το λίγο θάρρος που μου είχε απομείνει πως πρέπει να μας φιλοξενήσει, γιατί αλλιώς θα δείξει ασέβεια στους θεούς. Εγώ περίμενα να συμφωνήσει μαζί μου, αλλά αντιθέτως έμεινα έκπληκτος από την αλαζονική απάντησή του. Μου είπε πως δεν τον νοιάζει η άποψη του Δία για την αιγίδα και ούτε οι θεοί, γιατί οι Κύκλωπες είναι πιο δυνατοί από αυτούς. Από εκείνη τη στιγμή κατάλαβα πως είχε διαπράξει ὕβρη και η οργή των θεών θα έπεφτε πάνω του. Μετά άρχισε πάλι τις ερωτήσεις, όμως εγώ πλέον ήξερα πως έπρεπε να του απαντήσω λέγοντάς του ψέματα. Του είπα πως ο Ποσειδώνας κατέστρεψε το πλοίο μας έτσι ώστε να νομίζει πως δεν είχαμε τρόπο διαφυγής από το νησί. Εκείνη τη στιγμή έκανε κάτι που θα μου μείνει αξέχαστο για όλη μου τη ζωή! Πήρε δύο συντρόφους μου και τους έφαγε μπροστά στα μάτια τα δικά μου και των συντρόφων. Εμείς αρχικά θρηνώντας παρακαλούσαμε και κάναμε προσευχές στον Δία.

Η πρώτη μου σκέψη μόλις τον πήρε ύπνος ήταν να τον εκτελέσω, αλλά μετά κατάλαβα πως κανείς δεν θα μπορούσε να ανοίξει την πύλη για να απελευθερωθούμε. Το επόμενο πρωί πήγε να αρμέξει ο Κύκλωπας τα πρόβατα του και αργότερα έφαγε ξανά δύο από τους συντρόφους μου. Πού να το φανταζόταν ο Κύκλωπας πως την ίδια στιγμή, εγώ κατέστρωνα σχέδιο εκδίκησης μαζί με τους συντρόφους που μου είχαν απομείνει. Όταν έφτασε το βράδυ ξεκίνησα να λέω στον Κύκλωπα να πιεί κρασί, έτσι ώστε να τον μεθύσω και να τον πάρει ο ύπνος. Λίγο πριν κοιμηθεί του είπα ψέματα πως το όνομά μου είναι 'Ούτις' (κανένας) και αυτός ανακοίνωσε πως εμένα θα με έτρωγε τελευταίο. Ο Κύκλωπας είχε πλέον αποκοιμηθεί. Έτσι μαζί με τους συντρόφους μου πήρα ένα καυτό πάσσαλο και τον τυφλώσαμε! Τότε άρχισε να μουγκρίζει από τον πόνο.

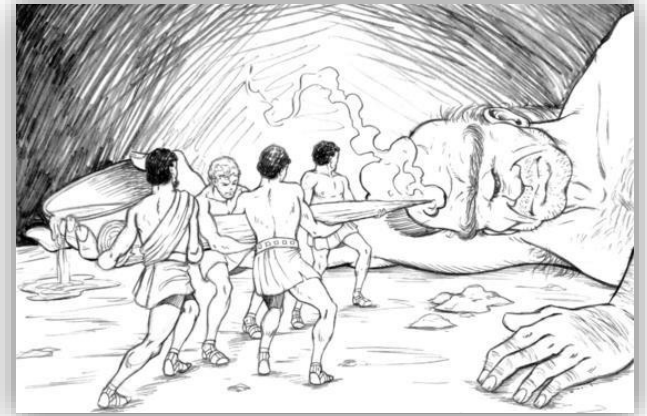
Για μια στιγμή τον λυπήθηκα, αλλά μετά θυμήθηκα τις αμαρτίες του και κατάλαβα πως του άξιζε το κακό που έπαθε. Όταν φώναξε τους Κύκλωπες του νησιού κανείς δεν πίστεψε πως ο 'Ούτις' (κανένας) τον είχε τυφλώσει και άρχισαν να περιγελούν λέγοντάς του πως τρελάθηκε. Το πρωί ο τυφλωμένος πλέον Κύκλωπας περίμενε στην πόρτα να μας πιάσει καθώς προσπαθούσαμε να το σκάσουμε. Εμείς, όμως, φερθήκαμε έξυπνα και κρυφτήκαμε κάτω από τα πρόβατά του, έτσι ώστε να μην μας καταλάβει. Απομακρυνθήκαμε αρκετά, τόσο ώστε που ν' ακούγεται η φωνή μου. Τότε και εγώ φώναξα προς τον Κύκλωπα λέγοντάς του πως έπρεπε να πληρώσει για τις πράξεις του και πως είναι άσπλαχνος μιας και δεν φοβήθηκε, μέσα στο σπίτι του, τους ξένους να καταβροχθίσει. Θύμωσε με τα λόγια μου και έριξε μια κορυφή ψηλού βουνού πάνω μας.

Ευτυχώς δεν μας πέτυχε, αλλά παρέσυρε το πλοίο μας στη στεριά. Εγώ, στα χέρια πιάνοντας μακρύ κοντάρι, έσπρωξα πάλι το καράβι προς τα μέσα και φώναξα στους συντρόφους στα κουπιά να πέσουν, μήπως και γλιτώναμε. Όμως δεν είχα πει όλα όσα ήθελα στον Κύκλωπα. Ακόμη του αποκάλυψα την ταυτότητά μου και φέρθηκα αλαζονικά, γιατί με είχε τυφλώσει ο θυμός μου. Δυστυχώς συνέχισα κοροϊδεύοντας τον πατέρα του, τον θεό Ποσειδώνα και του είπα πως ούτε αυτός δεν θα μπορέσει να τον σώσει. Πλέον είχα διαπράξει ὕβρη και η τιμωρία που με περίμενε θα ήταν μεγάλη. Μόλις αράξαμε το καράβι μας στην άμμο, βγήκαμε στο ακροθαλάσσι. Ὑστερα βγάλαμε απ' το βαθύ καράβι γίδια και πρόβατα του Κύκλωπα, τα οποία είχαμε κλέψει και τα μοιράσαμε σωστά, για να μη φύγει κανένας αδικημένος. Στην αμμουδιά τα έσφαξα, θυσία στον Δία. Ὅμως δε δέχτηκε ο θεός την ιερή μου προσφορά, μόνο συλλογιζόταν πώς να χαθούν όλα τα καράβια και να αφανιστούν σύντροφοι μου. Τότε λοιπόν όλη τη μέρα, ώσπου να βασιλέψει ο ήλιος, μείναμε εκεί, τρώγαμε κρέας άφθονο, πίναμε γλυκό κρασί.

Σήμερα που ξημέρωσε, παρακινώ τους συντρόφους μου στα πλοία ν' ανέβουν. Τώρα βρίσκομαι στο κατάρτι και τα γράφω όλα αυτά χαρούμενος, γιατί ζούμε ακόμα, αλλά ταυτόχρονα και λυπημένος που χάσαμε όλους αυτούς τους καλούς συντρόφους....

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ :

*Σας
ευχαριστώ
πολύ για την
προσοχή
σας!*

